

Правни основания и основни доводи

Ищците твърдят, че следните елементи на решението се основават на грешки при прилагане на правото и на грешки в преценката:

- а) твърдението, че Shell Verkoopmaatschappij BV е инициатор и водещ участник в картела;
- б) твърдението, че The Shell Transport and Trading Company Ltd и Shell Petroleum NV носят отговорност за нарушението;
- в) увеличаването на глобата поради повторност на нарушението;
- г) изчислението на началния размер за Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV;
- д) продължителността на нарушението.

Иск, предявен на 4 декември 2006 г. — Total/Комисия

(Дело T-344/06)

(2007/C 20/23)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Total SA (Courbevoie, Франция) [представители: A. Gosset-Grainville, L. Godfroid и A. Lamothe, адвокати]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени на основание член 230 ЕО Решение на Комисията от 13 септември 2006 г. по дело COMP/F/38.456, доколкото същото е адресирано до TOTAL SA в членове 1(м), 2(м), 3 и 4;
- субсидиарно, да се отменят членове 1(м), 2(м) и да се намали съответно размера на глобата, която дружеството TOTAL SA следва да плати по силата на споменатото решение;
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск ищецът претендира частична отмяна на Решение на Комисията C(2006) 4090 окончателен от 13 септември 2006 година във връзка с процедура по член 81 ЕО (дело COMP/F/38.456 — Битум — Нидерландия), относно група споразумения и съгласувани практики, имащи за цел определяне на брутната цена за продажба и покупка на битум за пътни настилки в Нидерландия, на еднакъв размер на отстъпка върху брутната цена в полза на участващите пътностроителни предприятия и на по-нисък размер на максималната отстъпка, приложима по отношение на другите пътностроителни

предприятия. Субсидиарно, той иска отмяна или намаляване на размера на наложената му с оспореното решение глоба.

Искът се основава на пет твърдения.

На първо място, ищецът твърди, че Комисията е нарушила правилата за носене на отговорност от дружеството-майка във връзка с практиките, прилагани от дъщерното ѝ дружество. Той твърди, че Комисията неправилно му е вменила спорното нарушение, извършено от неговото дъщерно дружество TOTAL Nederland NV и като следствие от това е приела, че същият е солидарно отговорен за споменатите нарушения. Той твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото, като е приела, че притежаването от ищеца на 100 % от капитала на дъщерното му дружество е достатъчно, за да се приеме, че е налице оказване на съществено влияние върху последното. Ищецът твърди също, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като не е преценила достатъчно сериозно съвкупността от елементи, позволяващи да бъдат установени структурите вътре в групата Total, които са вероятно отговорни за въпросните практики.

На второ място, ищецът твърди, че Комисията е нарушила приложимите правила за доказване, като не е доказала оказване на съществено влияние от страна на ищеца върху търговската политика на дъщерното му дружество TOTAL Nederland NV на съответния пазар и като не е взела предвид материалите, които TOTAL SA ѝ е представило с цел да се определи точно предприятието вътре в групата Total, което е свързано с нарушението.

Освен това, според ищеца Комисията е нарушила принципа за забрана на произвола, като е приела със спорното решение, че разполага с право на преценка да реши кои са структурите на дадено предприятие, които ще приеме за отговорни за извършено нарушение.

В заключение, ищецът твърди, че Комисията е нарушила принципа на добро управление, като не е адресирала до TOTAL SA исканията за информация по време на фазата на разследване.

Субсидиарно, ищецът представя две твърдения в подкрепа на искането за отмяна или за намаляване на размера на глобата, която му е наложена с оспореното решение. Той счита, че Комисията е нарушила нормите, приложими по отношение определянето на глоби. Изтъква, че ако се допусне, че нарушението следва да бъде вменено на TOTAL SA, датата, която Комисията е определила като начална за участието на ищеца в нарушението, е неточна и Комисията не е обосновала в достатъчна степен решението си в тази му част. Освен това, ищецът твърди, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като е приложила коефициент за възпиране 1,5 върху международния оборот на група Total за съответния период, въпреки че нито едно нарушение не е било вменено на ищеца за част от споменатия период.